

[Wihjelm.]

grænser for radioaktiv bestråling, gældende for den almindelige befolkning, sættes ud af kraft i forhold til de ansatte på sådanne værker, for at sådanne værker overhovedet kan fungere.

Jeg har allerede været meget inde på, hvordan en sådan energipolitik er forudsætningen for, at den danske befolkning i videst muligt omfang kan opnå politisk selvbestemmelse, og det rækker også til beslutning om et afgørende brud med et kapitalistisk system.

Men energipolitikens konsekvenser standser ikke dér. Teknologi er ikke politisk neutral, og valget af teknologi i de kommende år bliver i høj grad bestemmende for hele indretningen, også af et fremtidigt samfund. Således repræsenterer a-kraften så udpræget en teknologi, der fremmer centralisering og monopolisering. Et samfund, hvis energiforsyning er baseret på a-kraft, vil adskille sig væsentligt fra et samfund, der lægger vægten på selvforsyning og på anvendelsen af varige energikilder, også selv om produktionsmidlerne er socialiseret i begge tilfælde.

VS arbejder allerede i dag på at undgå, at det fremtidige socialistiske samfund bliver lige så centralistisk og lige så monopoliseret som det nuværende.

Edele Kruchow (RV):

Jeg er enig med handelsministeren i, at den væsentligste side af vor energipolitik er forsynings sikkerheden med hensyn til energi. Når der derfor indgår anlæg af kernekraftværker i handelsministerens planer om vor fremtidige energiforsyning, så forstår jeg ikke, at ministeren ikke har fremlagt bedre oplysninger om vor sikkerhed for at få den fornødne uran, når det første kraftværk tænkes sat i drift i 1985.

Danmark er jo ikke det eneste land, der efter olieprisomvæltningen og forsyningsvanskelighederne i 1973-74 har overvejelser om at bygge kraftværker, langt ud over, hvad man forestillede sig i 1973. Der foreligger imidlertid nu internationale undersøgelser om uranbehov og -forbrug for resten af vort århundrede. Således er OECD medansvarlig for en rapport fra december 1975. Her fremgår det, at der højst sandsynligt vil opstå mangel på uran de sidste 15 år af århundre-

det, netop når vi skal sætte eventuelle værker i drift. Det er ikke kun en forbigående mangel på uran i 1980'erne, således som der står anført i de kraftværksøkonomiske analyser.

Nu skal ministeren ikke tro, at jeg siger dette, fordi jeg for enhver pris ikke vil have kernekraft her i landet. Jeg hælder faktisk til den opfattelse, at atomkraftværkernes miljømæssige og sikkerhedsmæssige problemer antagelig vil kunne overvindes, blot man betaler alt, hvad det koster, og lever op til den anlægslov, vi lige har vedtaget. Men jeg må have noget bedre besked om det forsyningsmæssige vedrørende uran, end jeg har fået i handelsministerens redegørelse og især i de kraftværksøkonomiske analyser. Hvor forventer man at få uran fra til alle de planlagte værker, inden vi når frem til år 2000? Dette kunne jeg godt lide at høre ministerens svar på. Hvorfor er der ikke nøjere redegjort for den forsyningsmæssige side i forbindelse med valget af reaktortyper? Argumenter for letvandsreaktoren indeholder intet om forsyningsmæssige fordele eller ulemper i forbindelse med beriget uran fremfor naturligt uran, som bruges i tungtvandsreaktoren. Det forekommer mig meget mangelfuldt, at sådanne problemer ikke er medtaget.

Det er også mangelfuldt, at der ingen samlet litteraturfortegnelse er over det materiale, der er grundlag for konklusionerne, navnlig i de kraftværksøkonomiske analyser. I afsnit 3.2. i „Dansk energipolitik 1976“ hedder det oven i købet, at når det drejer sig om kernekraft, er der tale om en energikilde, hvis teknik er kendt, og hvis brændstof er kommercielt tilgængeligt.

Jeg mærkede mig, at den socialdemokratiske ordfører selv sagde, at de kraftværksøkonomiske analyser var både usikre og kontroversielle. Det giver jeg ham sandelig ret i, og jeg forventer og håber på forbedringer og rettelser i dem, inden vi når frem til efteråret.

Jeg er enig med det radikale venstres ordfører, fru Lone Dybkjær, i den vægt, hun lægger på økonomisk prioritering inden for hele energisektoren. Jeg mener at både økonomi og forsynings sikkerhed omkring atomkraftværker bør vurderes langt bedre, end det er tilfældet i det materiale, vi har fået her til i dag.